

Geschiedenis Driewegen

Driewegen is ontstaan als gehucht op de splitsing van wegen in de Coudorpsepolder. Vanuit Coudorpe vestigden veel inwoners zich langzamerhand in Driewegen. Deze nieuwe polder had veel vruchtbaardere gronden.

Aan het einde van de zestiende eeuw telde Driewegen al meer inwoners dan het steeds kleiner wordende Coudorpe. Vanaf 1732 verloor Coudorpe de status van dorp. De bevolking was vanaf toen volledig aangewezen op Driewegen.

Over de rijke geschiedenis van zowel Coudorpe als Driewegen is in het verleden weinig geschreven. Slechts wat oude rekeningen uit de late middeleeuwen geven wat gedeeltelijke gegevens over Coudorpe. Het gehucht Driewegen komt daarin vrijwel nergens ter sprake. Het oudste schepenakteboek uit de periode 1632 tot 1652 geeft wel veel informatie over beide dorpen. Belangrijk was steeds de strijd tegen het water. Vaak is het kantje boord geweest of de polder was ten ondergegaan, net als veel kleine polders voor de kust van Ellewoutsdijk. Het hele schiereiland Stuijvezand verdween zelfs voorgoed in de Honte of Westerschelde.

Coudorpe was destijds net als Ellewoutsdijk en Everinge een van de drie dorpen in Oost-Borssele. Dit gebied was toen veel groter, maar door de watervloeden had het veel te lijden. De stormvloed van 2 november 1532 heeft grote stukken land weggespoeld en de ondergang van Coudorpe bevorderd. Alleen de herinnering aan het dorp bleef tot midden van de 18e eeuw bestaan in de ruïne van de kerktoeren. De ruïne werd in 1752 helemaal opgeruimd en het puin werd als stortsteen bij de dijken gebruikt. De kerk stond dichtbij de huidige "berg van Coudorpe".

Als gevolg van de stormvloed van 1532 begon Coudorpe zijn bevolking te verliezen en trokken de mensen naar het naburige Driewegen, vernoemd naar de in de 14^e eeuw ingedijkte Driewegenpolder. Fredericus van Watervliet (ambachtsheer van Ellewoutsdijk, Everinge, Coudorpe en Driewegen) heeft in 1644 samen met zijn broer Emmericus het geld voor de bouw van een kerk verschaft. De gemeente heeft daarvoor ook 600 gulden van de Staten van Zeeland ontvangen. In plaats van de bouwvallig geworden kerk in Coudorpe en ter vervanging van een kleine kapel had Driewegen vanaf dat moment zelf een kerk.

Het huidige Driewegen is een dorp met een gemoedelijke bevolking. Het dorp telt ruim 560 inwoners en kenmerkt zich door lintbebouwing. Rond het dorp zijn rijk begroeide zogenaamde Bloemdijken en ook prachtige (monumentale) boerderijen. Naast het voormalige gemeentehuis uit 1913 (neo-renaïssancestijl) staat het hiervoor genoemde hervormd kerkje uit 1678 met in de gevelsteen de naam van de stichters. Het is één van de eerste reformatiekerken van Zuid-Beveland en een rechthoekige zaalkerk met toren. De westgevel is versierd met beeldhouwde natuursteen en is een voorbeeld van het 17e-eeuwse Hollandse classicisme in Zeeland.

Op de wapenkaart van Smallegange wordt een gecombineerd wapen van Driewegen en Coudorpe vermeld met drie dwarsbalken voor Driewegen en drie gesteelde bloemen voor Coudorpe. Bij de wapenbevestiging op 31 juli 1817 bleven alleen de drie dwarsbalken over. Beide wapens, gedragen door leeuwen, flankeren nu nog het hek van de kerk. De gemeentevlag van Driewegen toonde twee even lange banen rood en wit, met in de witte baan het wapenschild. Deze vlag werd door de gemeenteraad vastgesteld op 26 april 1954.

Tot 1970 was Driewegen een zelfstandige gemeente en daarna één van de 15 kernen van de gemeente Borsele.

Bronnen: Wikipedia, 'Toponymie van de gemeenten Driewegen-Coudorpe en Ovezande' (Heemkundige Kring de Bevelanden, J. Boonman), 'Driewegen, dorp in de Coudorpsepolder' (J. de Ruiter, 'Geschiedenis van het dorp Driewegen, 1585-1993' (A. Krijger) en website gemeente Borsele